

ŽIVOT A PRÁCA PROFESORA MILANA SEDLIAČIKA (1939–2009)

V apríli minulého roku sme sa navždy rozlúčili s profesorom Milanom Sedliačikom, ktorý nečakane po krátkej chorobe zomrel 21. apríla 2009.

Prof. Prof. h. c. Ing. Milan Sedliačik, PhD. sa narodil 21. decembra 1939 v Očovej v remeselnícko-roľníckej rodine ako najmladší zo 4 súrodencov. Základnú školu vychodil v rodisku. Štúdiom pokračoval na Chemickej priemyselnej škole v Banskej Štiavnici, kde maturoval s vyznamenaním. Na základnej škole ho do tajomstiev chémie zasnáovala pani učiteľka Gallová – Šupínová a spomedzi pedagógov na strednej škole sa výrazne zapísali do života mladého študenta pán inžinier Lauroško a učiteľ literatúry pán Vášáry. Láska k chémii a literatúre ho sprevádzala celý život. Ako svoju profesiu si vybral drevárske inžinierstvo a štúdium na Drevárskej fakulte Vysokej školy lesníckej a drevárskej vo Zvolene úspešne ukončil v roku 1964.

Ako inžinier nastúpil do praxe vo výrobnom podniku Preglejka, š.p. Žarnovica a prešiel rôznymi funkciami. Po troch rokoch zmenil svoje pôsobisko a nastúpil na internú aspirantúru vo vednom odbore: „Technológia dreva“ na Drevársku fakultu – Vysokú školu lesnícku a drevársku vo Zvolene na Katedru chemickej technológie dreva k prof. Dr. Ing. K. Eisnerovi. Bol druhým interným aspirantom v histórii Drevárskej fakulty vo Zvolene. V odbore lepidiel a chémie dreva boli pre neho veľkými vzormi a autoritami: pán prof. Dr. Ing. K. Eisner a pán prof. Ing. I. Melcer, DrSc., ktorí výraznou mierou sa podieľali na formovaní odborného profilu aspiranta. Vedeckú aspirantúru ukončil v roku 1970 obhájením dizertačnej práce: „Využitie smrekovej kôry na lepenie dreva“.

Od toho roku pracoval na Vysokej škole lesníckej a drevárskej vo Zvolene ako učiteľ, spočiatku ako odborný asistent. V rokoch 1983 a 1984 pôsobil na Kube, ako expert vo Výskumnom ústave spracovania cukrovej trstiny ICIDCA v Havane, kde sa zaoberal prípravou vhodného fenolfomaldehydového lepidla na výrobu aglomerovaných dosiek z bagasy. Výsledky výskumu zosumarizoval v práci: „Resina fenolfomaldehido para aglutinar tableros de particulas de bagazo“. Za dosiahnuté výnimočné výsledky v oblasti aplikácie lepidiel v technológiách spracovania dreva mu bola v roku 1984 ministrom školstva udelená vedecko-pedagogická hodnosť „docent“. Jeho odbornosť a publikované vedecké práce doma a v zahraničí boli odbornými kruhmi v roku 1997 ocenené v rumunskom Brašove, udelením čestného titulu – Honorific Professor Transylvánskou univerzitou Brašov.

Na základe inauguračnej prednášky: „Nové kompozície polykondenzačných lepidiel a ich aplikácie v drevárskom priemysle“ bol v roku 1998 prezidentom SR vymenovaný za profesora v odbore: Drevárske inžinierstvo – so zameraním na oblasť lepidiel a procesov lepenia v drevárskom priemysle.

Život prof. Milana Sedliačika bol naplnený tak prácou v odbore, ako aj spoločenskými aktivitami. S osobitným zaujatosťou podporoval a rozvíjal Študentskú vedeckú a odbornú činnosť (ŠVOČ) nielen na Drevárskej fakulte vo Zvolene, ale i na Vysokej škole poľnohospodárskej v Nitre, Vysokej škole zemедělskej v Brne a Vysokej škole zemедělskej v Prahe.

Bol zakladateľom a dlhoročným organizátorom medzinárodného sympóziá: „Pokroky vo výrobe a použití lepidiel v drevopriemysle“ (Adhesives in Woodworking Industry), na ktorých sa zúčastňovali odborníci zo 4 kontinentov a 25 štátov sveta: Belgicka, Bulharska, Česka, Estónska, Francúzska, Chorvátsko, Japonsko, Kanada, Kuba, Lotyšsko, Macedónsko, Maďarsko, NDR, Nigéria, Nórsko, NSR, Poľska, Rakúska, Rumunsko, Rusko, Slovinska,

Švédska, Talianska, Ukrajiny a Slovenska. Spolupodielal sa aj na organizovaní sympóziá „Drevné kompozitné materiály“, ktorého 1. ročník sa konal pred 15. rokmi a v dvojročných intervaloch sa doteraz uskutočnilo už 7 sympózií tohoto odborného zamerania. Svojich kolegov, odborníkov, hostí si veľmi vážil a do odborných stretnutí vnášal osobitý srdečný šarm. Miloval hudbu a na spoločenský večer v rámci sympózií pozýval ľudovú cimbalovú muziku. Rád vyzýval k spevu svojim krásnym silným hlasom svojich priateľov a blízkych kolegov. Veľmi mu záležalo na tom, aby sa jeho hostia dobre cítili.

Činnosť prof. Sedliačika je vysoko hodnotená nielen domáca, ale aj zahraničí. V oblasti lepidiel a lepenia v drevárskom priemysle sa stal uznávanou, medzinárodne akceptovanou autoritou. Výsledky jeho bohatej vedeckovýskumnej práce dokumentujú priznané patenty a autorské osvedčenia, rozsiahla publikačná činnosť a množstvo citácií doma i v zahraničí. Vysokoškolská učebnica „Chémia a aplikácia pomocných látok v drevárskom priemysle“ bola jeho najvýznamnejším dielom. Niekoľko rokov bol členom redakčnej rady periodika Zborník vedeckých prác a po jeho zmene aj časopisu Acta Facultatis.

Po svojom odchode na zaslúžený odpočinok v roku 2006 nepretŕhal svoje väzby s fakultou a univerzitou. Naďalej sa intenzívne podieľal na rozvoji vedeckovýskumných aktivít na Oddelení lepidiel, Drevárskej fakulty Technickej univerzity vo Zvolene a výchove doktorantov. Synovi Jánovi do posledných dní odovzdával svoje bohaté skúsenosti nadobudnuté rokmi usilovnej a cieľavedomej práce a kontakty s osobnými priateľmi a zástupcami medzinárodných renomovaných firiem.

Akademická obec Drevárskej fakulty Technickej univerzity vo Zvolene, spolupracovníci, desiatky bývalých absolventov a drevárskych odborníkov sa s Prof. Prof. h.c. Ing. Milanom Sedliačikom, PhD. rozlúčili na poslednej ceste 24. apríla 2009 v jeho rodisku, v Očovej.

redakčná rada